

strategiske rustningskapløb, og ansvaret herfor ligger særlig hos stormagterne. Dette ansvar omfatter udvikling såvel som deployering af både offensive og defensive våben.

8. I løbet af de sidste 25 år er den europæiske situation kun sjældent blevet diskuteret i FN. Jeg finder det imidlertid naturligt at gøre nogle bemærkninger om udviklingen i Europa, særligt fordi efterkrigstiden stivnede fronter nu synes at være kommet i bevægelse.

I forholdet mellem Øst og Vest er den afspænding, som trods tilbageslag karakteriserede udviklingen i 1960'erne, afspejlet i Moskva-traktaten fra august 1970. Vi håber, at denne traktat vil være indledning til en normalisering af Forbundsrepublikken Tysklands forhold til de østeuropæiske lande. Der er for os ingen tvivl om, at en sådan udvikling vil være et umådeligt betydningsfuldt bidrag til at skabe en modus vivendi i Europa, som er baseret på tolerance og større gensidig tillid. Det samme gælder de genoptagne firemagtsdrøftelser om Berlin. Vi håber, at denne udvikling vil gøre det muligt at afholde en konference om europæisk sikkerhed og samarbejde med henblik på at styrke stabiliteten på det europæiske kontinent.

9. Med hensyn til problemerne i Det mellemste Østen er det fortsat vor opfattelse, at sikkerhedsrådets resolution af november 1967 udgør det eneste realistiske grundlag for tilvejebringelse af en retfærdig og varig fred i Mellemøsten, og vi er af den opfattelse, at den deraf afledte Jarring-mission indebærer de bedste muligheder for tilvejebringelse af en fredsordning. Det er efter vort skøn påkrævet, at en sådan fredsordning får karakter af en helhedsordning, som tilgodeser samtlige parter legitime krav på en betrygget tilværelse. Vi må alle håbe, at Mellemøst-konfliktens parter vil udvise den realisme og den moderation, uden hvilken der ikke vil være mulighed for at skabe en retfærdig og varig fred.

10. I FN's tid har vi set mange nye stater opstå, oftest i forståelse mellem disse nye stater og deres hidtidige overherrer, og deres

tidligere indbyrdes forhold er blevet til et samarbejde på mangfoldige områder.

Deklarationen om koloniale landes og folks uafhængighed, som vedtoges med stor majoritet i en atmosfære af frugtbart samarbejde, har yderligere fremmet afkoloniseringsprocessen.

Denne udvikling mod selvbestemmelse og lighed for alle folkeslag har imidlertid ikke kunnet vinde fodfæste i det sydlige Afrika, hvor reaktionære kræfter søger at standse og vende denne udvikling. Forholdene i det sydlige Afrika må fortsat give anledning til den alvorligste bekymring. Der findes stadig regimer, som lader hånt om beslutninger truffet af FN's kompetente organer og tilsidesætter den ellers universelt anerkendte ret til selvbestemmelse.

Mere generelt må vi i vor fortsatte søgen efter veje og midler, der kan bringe de menneskeuæverdige tilstande i det sydlige Afrika til ophør, tilstræbe løsninger, der kan opnå den bredest mulige tilslutning fra medlemsstaterne og naturligvis særlig de lande, som har et betydeligt økonomisk samkvem med området.

11. I dag er langt den største del af FN's ressourcer koncentreret om aktiviteter, som sigter på støtte til den tredje verden i dens kamp for økonomisk og social fremgang. Omfanget og intensiteten af de fælles udviklingsbestræbelser inden for FN's rammer — mod hvilke opmærksomheden i særlig grad er blevet rettet som følge af indvarslingen af det første udviklingstiar og oprettelsen af UNCTAD — vidner om en voksende følelse af, at økonomisk og social fremgang er et fælles ansvar for hele det internationale samfund. Inspireret af idéen om udviklingshjælp, som er vokset frem gennem FN, har også lande, der som Danmark ikke har traditionelle forbindelser med udviklingslandene, skabt programmer for internationalt samarbejde.

Det første udviklingstiar var ikke alene indledningen til en begyndende verdensomspændende solidaritet, men viste også opmuntrende resultater af udviklingsbestræbelserne. Ved årtiets udgang har nationalindkomsten i mange af den tredje verdens lande nået en vækstrate næsten uden fortilfælde i den økonomiske historie. Med alle sine begrænsninger bringer „den grønne revo-